

Dictamen en relació amb la consulta d'una Fundació de l'àmbit educatiu sobre l'obligació de mantenir la càmera activada per part dels alumnes durant les classes en línia per garantir la funció educativa.

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit d'una Fundació de l'àmbit educatiu, en què es demana dictamen a aquesta Autoritat en relació amb la realització de classes que es duen a terme en format en línia a causa de la situació de pandèmia, perquè tots els alumnes o alguns d'ells han d'estar confinats a casa.

La consulta planteja concretament si es pot obligar els alumnes (tant si són menors com majors de catorze anys) a tenir activada la càmera durant les classes en línia per garantir que es compleix amb la funció educativa i, en cas afirmatiu, en virtut de quina disposició normativa, recomanació o instrucció.

La consulta també pregunta si els alumnes es poden negar a tenir la càmera activada al·legant el seu dret d'imatge i/o privacitat i la obligació de la Fundació de respectar aquesta opció.

Analitzada la petició, que no s'acompanya de més informació, vista la normativa vigent aplicable, i d'acord amb l'informe de l'Assessoria Jurídica, s'emet el dictamen següent.

I

(...)

II

La consulta explica que la Fundació té la titularitat de diversos centres educatius a Catalunya, i que a causa de la pandèmia provocada per la Covid-19, algunes de les classes s'han de dur a terme en format en línia, perquè tots els alumnes o alguns d'ells han d'estar confinats a casa. La Fundació planteja si es pot obligar els alumnes (tant si són menors com majors de catorze anys) a tenir activada la càmera durant les classes en línia per garantir que es compleix la funció educativa, en base a les previsions de la normativa de protecció de dades personals.

En concret, la Fundació pregunta el següent:

"a) Si es pot obligar els alumnes a mantenir la càmera activada i, en cas afirmatiu, en virtut de quina disposició normativa, recomanació o instrucció es pot fer.

b) Si els alumnes es poden negar a tenir la càmera activada al·legant el seu dret d'imatge i/o privacitat i la obligació de la Fundació de respectar aquesta opció."

Situada la consulta en aquests termes, cal partir de la base que, segons l'article 4.1) del Reglament (UE) 2016/679, de 27 d'abril, general de protecció de dades (RGPD), són dades de caràcter personal "toda información sobre una persona física identificada o identificable («el interesado»); se considerará persona física identificable toda persona

cuya identidad pueda determinarse, directa o indirectamente, en particular mediante un identificador, como por ejemplo un nombre, un número de identificación, datos de localización, un identificador en línea o uno o varios elementos propios de la identidad física, fisiológica, genética, psíquica, económica, cultural o social de dicha persona;”.

Per tant, la imatge gràfica de les persones físiques, en aquest cas, la imatge d'alumnes de centres educatius que es pugui visualitzar durant les classes en línia, és informació personal sotmesa als principis i garanties de la normativa de protecció de dades (RGPD i Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de Protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD)).

Pel que fa al principi de licitud del tractament (art. 5.1.a) RGPD), l'article 6 de l'RGPD disposa el següent:

“1. El tratamiento solo será lícito si se cumple al menos una de las siguientes condiciones:

a) el interesado dio su consentimiento para el tratamiento de sus datos personales para uno o varios fines específicos;

b) el tratamiento es necesario para la ejecución de un contrato en el que el interesado es parte o para la aplicación a petición de este de medidas precontractuales;

c) el tratamiento es necesario para el cumplimiento de una obligación legal aplicable al responsable del tratamiento;

(...).

e) el tratamiento es necesario para el cumplimiento de una misión realizada en interés público o en el ejercicio de poderes públicos conferidos al responsable del tratamiento;

f) el tratamiento es necesario para la satisfacción de intereses legítimos perseguidos por el responsable del tratamiento o por un tercero, siempre que sobre dichos intereses no prevalezcan los intereses o los derechos y libertades fundamentales del interesado que requieran la protección de datos personales, en particular cuando el interesado sea un niño.

(...).”

D'entrada, podria plantejar-se la utilització del consentiment (art. 4.11 RGPD) dels pares o responsables dels alumnes menors d'edat o, si escau, dels propis alumnes en cas que tinguin més de 14 anys (art. 7 LOPDGDD), com a base jurídica per a la captació de la imatge dels menors quan es facin classes en línia a causa de la pandèmia (art. 6.1.a) RGPD). En aquest cas però caldria tenir en compte que el consentiment ha de ser lliure (a més dels altres requisits establerts a l'article 4.11 RGPD), és a dir, que els alumnes no podrien patir conseqüències negatives en el seu procés educatiu com a conseqüència de la seva negativa.

Ara bé, no és aquest el supòsit que es planteja en la consulta, de manera que cal plantejar la concurrència d'altres bases jurídiques que, des de la perspectiva del dret a la protecció de dades personals, puguin habilitar aquest tractament i, si és així, en quina mesura o amb quines condicions podria considerar-se lícit el tractament de la imatge dels alumnes durant les classes en línia.

III

L'article 6.1.e) de l'RGPD disposa que la licitud del tractament pot fonamentar-se en la necessitat per al compliment d'una missió realitzada en interès públic o en l'exercici de poders públics del responsable del tractament.

Afegir que, segons disposa l'article 6.3 RGPD, la base del tractament indicat en l'apartat 1, lletres c) i e), ha d'estar establerta pel dret de la Unió o dels Estats membres que s'apliqui al responsable del tractament. Aquest mateix article 6.3 afegeix que: *“La finalidad del tratamiento deberá quedar determinada en dicha base jurídica o, en lo relativo al tratamiento a que se refiere el apartado 1, letra e), será necesaria para el cumplimiento de una misión realizada en interés público o en el ejercicio de poderes públicos conferidos al responsable del tratamiento.”*

En relació amb això, ens remetem a la previsió de l'article 8 de l'LOPDGDD, segons la qual la norma que habiliti el tractament haurà de ser una norma amb rang de llei.

La legislació educativa habilita el tractament de les dades de caràcter personal necessàries en el context de la funció educativa que duen a terme els centres escolars.

En concret, la disposició addicional vint-i-tresena de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, de Educació (LOE), modificada per la Llei orgànica 8/2013, de 9 de desembre, estableix el següent:

*“1. Los centros docentes **podrán recabar los datos personales de su alumnado que sean necesarios para el ejercicio de su función educativa**. Dichos datos podrán hacer referencia al origen y ambiente familiar y social, a características o condiciones personales, al desarrollo y resultados de su escolarización, así como a aquellas otras circunstancias cuyo conocimiento sea necesario para la educación y orientación de los alumnos.*

*2. Los **padres o tutores y los propios alumnos deberán colaborar en la obtención de la información** a la que hace referencia este artículo. La incorporación de un alumno a un centro docente supondrá el tratamiento de sus datos y, en su caso, la cesión de datos procedentes del centro en el que hubiera estado escolarizado con anterioridad, en los términos establecidos en la legislación sobre protección de datos. En todo caso, la **información** a la que se refiere este apartado será la **estrictamente necesaria para la función docente** y orientadora, no pudiendo tratarse con fines diferentes del educativo sin consentimiento expreso.*

3. En el tratamiento de los datos del alumnado se aplicarán normas técnicas que garanticen su seguridad y confidencialidad. El profesorado y el resto del personal que, en el ejercicio de sus funciones, acceda a datos personales y familiares o que afecten al honor e intimidad de los menores o sus familias quedará sujeto al deber de sigilo.

(...).”

Per tant, la disposició addicional 23a de la LOE estableix una habilitació legal per al tractament de les dades necessàries per a l'exercici de la funció docent i orientadora dels centres educatius, que exclou la necessitat que l'alumne o, si s'escau, els pares o representants legals atorguin el consentiment.

Això porta a considerar lícit el tractament de les dades personals dels alumnes, inclosa, si escau, la seva imatge, quan sigui necessari per al desenvolupament de les classes en línia, com a part de la funció educativa dels centres de la Fundació.

Partint d'aquesta premissa, el desenvolupament de la funció educativa dels centres i el tractament de la imatge dels alumnes per a fer classes en línia, s'ha de contextualitzar en la situació de pandèmia, per determinar si aquest tractament pot considerar-se necessari per a la funció educativa.

Com es desprèn, entre d'altres, del document “*Gestió de casos de COVID-19 als centres educatius*”, disponible al web del Departament d'Educació, és evident que la pandèmia de Covid-19 ha tingut un clar impacte en l'àmbit educatiu, que ha comportat en el tancament de centres educatius en determinats períodes i el confinament selectiu en d'altres, ja sigui de grups classe o d'alguns alumnes afectats.

En concret, per exemple, l'article 9 del Reial decret 463/2020, de 14 de març, que va declarar l'estat d'alarma per a la gestió de la situació de crisi sanitària ocasionada per la COVID-19, va establir que:

“1. Se suspende la actividad educativa presencial en todos los centros y etapas, ciclos, grados, cursos y niveles de enseñanza contemplados en el artículo 3 de la Ley Orgánica 2/2006, de 3 de mayo, de Educación, incluida la enseñanza universitaria, así como cualesquiera otras actividades educativas o de formación impartidas en otros centros públicos o privados.

*2. Durante el período de suspensión **se mantendrán las actividades educativas a través de las modalidades a distancia y «on line»**, siempre que resulte posible.”*

Si bé en el moment d'emetre aquest dictamen no ens trobem en un context de suspensió general de l'activitat educativa presencial, la situació de pandèmia comporta encara que, en determinats casos, i atenent els protocols establerts per les autoritats sanitàries, s'hagi d'evitar l'assistència d'alumnes afectats per la covid-19 als centres escolars durant el període de temps que determinin les autoritats sanitàries. Respecte d'aquests alumnes, és clar que els centres educatius han de mantenir l'activitat educativa.

Cal esmentar l'article 9.3 del Decret Llei 41/2020, de 10 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter social en centres educatius i en l'àmbit de l'educació en el lleure i de les activitats extraescolars per fer front a les conseqüències de la COVID-19 (validat per Resolució 1098/XII, del Parlament de Catalunya), segons el qual: “*Els centres educatius han d'adoptar mesures d'aprenentatge alternatiu a la presencialitat per a aquells alumnes que acreditin que es troben en algun dels supòsits d'exempció normativament establerts per a l'ús obligatori de la mascareta. (...).*”

També cal esmentar l'apartat 14 de la Resolució SLT/2875/2020, de 12 de novembre, per la qual es prorroguen i es modifiquen les mesures en matèria de salut pública per a la contenció del brot epidèmic de la pandèmia de COVID-19 al territori de Catalunya, segons el qual:

“1. Les activitats docents, i les activitats d'intervenció socioeducativa per a l'atenció i formació a infants i joves amb discapacitats, necessitats especials o situació de vulnerabilitat (serveis socioeducativa i centres oberts), incloent-hi el transport escolar, s'han de dur a terme d'acord amb els corresponents plans sectorials aprovats pel Comitè de Direcció del Pla d'actuació del PROCICAT i la normativa relacionada, aplicant rigorosament les mesures de prevenció i protecció de la salut.

2. Els centres educatius han d'aplicar les mesures d'ensenyament previstes als seus plans d'organització del curs 2020-2021 per tal de reduir l'assistència presencial d'alumnat d'estudis postobligatoris, això és, batxillerat, cicles formatius de grau mitjà i cicles formatius de grau superior.”

El “Pla d’actuació per al curs 2020-2021 per a centres educatius”, del Departament d’Ensenyament i del Departament de Salut de la Generalitat, de 3 de juliol de 2020, al qual es remeten les previsions normatives, explicita que: **“No pot participar en les classes presencials cap alumne/a o professor/a que hagi presentat simptomatologia o hagi tingut contacte estret amb alguna persona que n’hagi presentat durant els darrers 14 dies.”**

Així doncs, les autoritats sanitàries i educatives, a través de la normativa i plans d’actuació esmentats, han establert unes normes que en determinats supòsits afecten i condicionen directament l’assistència de l’alumnat als centres escolars, i que prioritzen la formació a distància i les classes en línia. Per tant, en aquests supòsits els centres educatius han d’aplicar necessàriament aquestes mesures d’aprenentatge alternatiu a la presencialitat dels alumnes al centre escolar. En aquests supòsits, i des de la perspectiva de la protecció de dades, els centres escolars estarien habilitats per tractar les dades dels alumnes necessàries per a la funció docent, i per a dur a terme les classes en línia, entre d’altres, als efectes que interessin, la imatge dels alumnes afectats.

Així, sembla indubtable que per a la realització de classes en línia, resulta lícit, als efectes de l’article 6.1.e) RGPD, que els docents del centre escolar han de poder visualitzar i, per tant, tractar la imatge dels alumnes afectats, per poder comunicar-s’hi i interaccionar amb ells i, en definitiva, per a l’exercici de la funció educativa.

El docent ha de poder tenir contacte visual amb els alumnes, als efectes d’identificar l’alumne i de confirmar la seva assistència remota a la classe. No només això, sinó que, en principi, i sens perjudici de les consideracions que es faran més endavant, la visualització de l’alumne per part del docent durant la classe permet una interacció més àgil amb els alumnes per tal de facilitar i fer viable el desenvolupament de la classe.

Per tot l’exposat, el tractament de la imatge dels alumnes que han de fer classes en línia degut a la pandèmia es pot considerar un tractament lícit (ex. art. 6.1, apartat e) RGPD), atesa l’obligació dels centres educatius d’assegurar i garantir la funció educativa en relació amb els alumnes afectats (disposició addicional 23a LOE), i el compliment d’una missió en interès públic per part dels centres (LEC), tenint en compte les previsions establertes per les autoritats sanitàries i educatives en el context de pandèmia.

Per tant, des del punt de vista de la normativa de protecció de dades, la Fundació podria instar els alumnes afectats a mantenir la càmera activada durant la classe en línia, i permetre així que el docent pugui mantenir contacte visual amb l’alumne que no pot seguir les classes presencialment.

Ara bé, com veurem a continuació, que hi hagi base jurídica per tractar les dades dels alumnes, en concret la seva imatge, per fer les classes en línia sense requerir el consentiment, no exclou el necessari compliment de la resta de principis o obligacions de la normativa de protecció de dades.

IV

El principi de minimització exigeix que els responsables tractin només les dades personals que siguin *“adequades, pertinents i limitades a allò necessari en relació amb les finalitats del tractament”* (art. 5.1.c) RGPD).

Partint del marc normatiu estudiat, i situant la consulta en el context específic de la pandèmia i de la necessitat de prioritzar les classes en línia, la Fundació, com a responsable del tractament, hauria de determinar en aplicació d’aquest principi, si en

alguns casos el normal desenvolupament de la classe en línia fa innecessari mantenir la visualització constant amb l'alumne per part del docent.

A aquests efectes, com ha quedat dit, és raonable considerar que en començar la sessió, el docent ha de poder tenir un contacte visual amb l'alumne, per confirmar la seva assistència a la classe en línia. Des de la perspectiva de la normativa de protecció de dades, i tenint en compte el context en què es produeix el tractament (dur a terme la funció educativa per part del centre escolar), aquest tractament no es pot considerar desproporcionat.

A partir d'això, pel que fa al manteniment de la càmera activada durant tota la classe, si bé ja ha quedat exposat que amb caràcter general es pot considerar un tractament amb suficient base jurídica i, per tant, un tractament habilitat, pot no ser necessari en tots els casos.

Així, caldria tenir en compte, entre d'altres, el factor de l'edat dels alumnes, per determinar si el correcte desenvolupament de la classe en línia fa necessari que l'alumne mantingui la càmera activada, permetent al docent la visualització de la seva imatge de manera contínua.

En aquest sentit, pot ser que en relació amb alumnes de menys edat, el docent necessiti comprovar que l'alumne segueix i entén les explicacions correctament, i per això pot ser pertinent que el docent mantingui el contacte visual continu amb l'alumne. En canvi, en d'altres grups d'alumnat de més edat, en alguns casos la utilització del xat també pot ser un mecanisme adequat per a la interacció del docent amb els alumnes que segueixen la classe en línia.

Així, en aquells casos que a través del xat el docent pugui interaccionar adequadament amb els alumnes durant la classe sense el reforç que suposa el contacte visual amb l'alumne, no semblaria imprescindible que els alumnes hagin de mantenir la càmera connectada durant tot el transcurs de la classe.

També pot dependre de la naturalesa de l'activitat. En activitats de tipus participatiu, pot ser més rellevant disposar de manera continuada de la imatge dels alumnes, en altres tipus d'activitats pot ser suficient una visualització puntual a través de la càmera.

Cal tenir en compte que la captació continuada de la imatge de l'alumne pot ser altament invasiva en tenir en compte que no en tots els casos es podrà garantir que l'espai on es troba l'alumne està exclusivament a disposició de l'alumne, sinó que hi poden interactuar altres membres de la unitat de convivència. Això encara és més evident en el cas que es mantingués activat de manera continuada el so (tot i que en aquest cas es pot minimitzar els efectes establint la utilització d'auriculars amb micròfon).

En qualsevol cas, convé insistir que en aquells casos que el normal desenvolupament de l'activitat lectiva faci més aconsellable el contacte visual continu amb l'alumne, per assegurar el correcte seguiment de la classe per part dels alumnes, el tractament de la imatge s'hauria de considerar lícit, des de la perspectiva de la normativa de protecció de dades personals.

En canvi, i tenint en compte el principi de proporcionalitat inherent al principi de minimització caldria descartar, per exemple la gravació dels alumnes, ja que això pot suposar un tractament més invasiu que la mera visualització de la imatge dels alumnes, llevat que per la situació que es tracti sigui necessari que en quedi constància (a tall d'exemple, si degut a la situació de pandèmia un alumne no pot assistir a classe i ha de

fer un examen oral a través de videoconferència, no es pot descartar que l'enregistrament de l'examen sigui necessari per a la seva revisió posterior per part del docent).

En relació amb la possibilitat d'enregistrar les imatges, ens remetem a les consideracions del Dictamen CNS 17/2020, d'aquesta Autoritat, en què es plantegen diferents qüestions relatives al tractament de dades en l'àmbit universitari i en el context de pandèmia.

En qualsevol cas, des de la perspectiva de la protecció de dades i del principi de minimització, fem notar que no sembla que amb caràcter general sigui necessari l'enregistrament de la imatge ni de la veu dels alumnes per al normal desenvolupament d'una classe en línia. Requerirà una anàlisi per part de la Fundació, des de la perspectiva de la privacitat des del disseny i per defecte (art. 25 RGPD), respecte la finalitat de l'enregistrament, els casos en què la funció docent ho pot requerir, o el temps de conservació de les imatges.

Per tot l'exposat, atès que la mera visualització de la imatge és un tractament menys intrusiu per a la protecció de dades dels alumnes que l'enregistrament d'imatges, i atès el context del tractament (el desenvolupament de la funció docent en el context de pandèmia), la Fundació podria exigir amb caràcter general als alumnes que mantinguin la càmera activada no només a l'inici de la classe per a poder establir un primer contacte amb el docent, sinó també durant el transcurs d'aquesta, si pel tipus de classe a realitzar resulta necessari per al desenvolupament de la classe. Això, sens perjudici que en alguns casos, les possibilitats alternatives (utilització del xat) permetin fer suficientment viable i àgil la classe, de manera que no resultaria necessari mantenir la càmera activada durant tota la classe.

V

La consulta també "*Si els alumnes es poden negar a tenir la càmera activada al·legant el seu dret d'imatge i/o privacitat i la obligació de la Fundació de respectar aquesta opció.*"

Si bé la captació de la imatge dels alumnes que, en el context de pandèmia, han de seguir les classes a distància, no implica un tractament de dades personals considerades com d'especial protecció (art. 9 RGPD), no podem obviar que el fet que es captin imatges dels alumnes en el seu domicili, pot suposar un cert impacte en la privacitat d'aquestes persones.

Cal tenir en compte que el desenvolupament d'una classe presencial durant l'etapa escolar implica òbviament el contacte visual continu del docent amb els alumnes, sense que això representi una intromissió en la imatge o en la privacitat d'aquests, ja que la classe es du a terme en el propi centre, de manera que l'expectativa de privacitat en aquest sentit és menor.

En canvi, la classe en línia es du a terme des del domicili del propi alumne, situació que aporta altres condicionants a tenir en compte (disponibilitat d'un espai propi per part de l'alumne, compartició d'aquest espai amb altres persones, etc.), que podrien afectar en algun cas, en major mesura, la intimitat del menor.

També es evident que afecta el dret a la pròpia imatge. No obstant això, segons l'article 2.2 la Llei orgànica 1/1982, de 5 de maig, de protecció civil del dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar i a la pròpia imatge (LO 1/1982) "*No se apreciará la existencia de intromisión en el ámbito protegido cuando estuviere expresamente autorizada por ley (...).*"

En qualsevol cas, però, la normativa de protecció de dades preveu que els afectats, en aquest cas, els alumnes dels centres escolars, poden exercir els seus drets d'accés, rectificació, supressió o d'oposició, entre d'altres, en relació amb el tractament de les seves dades personals, en els termes que preveu la normativa, directament o a través si escau dels seus pares o tutors (arts. 15 i ss RGPD).

En concret, en relació amb el dret d'oposició, cal fer referència a l'article 21 de l'RGPD:

*“1. **El interesado tendrá derecho a oponerse en cualquier momento, por motivos relacionados con su situación particular, a que datos personales que le conciernan sean objeto de un tratamiento basado en lo dispuesto en el artículo 6, apartado 1, letras e) o f), incluida la elaboración de perfiles sobre la base de dichas disposiciones. El responsable del tratamiento dejará de tratar los datos personales, salvo que acredite motivos legítimos imperiosos para el tratamiento que prevalezcan sobre los intereses, los derechos y las libertades del interesado, o para la formulación, el ejercicio o la defensa de reclamaciones.***
(...).”

Quan un tractament de dades es basa en les previsions de l'article 6.1, apartats e) o f) de l'RGPD, aquesta norma preveu que les persones afectades han de tenir l'opció d'oposar-se al tractament, en aquest cas, a la captació de la seva imatge durant les classes en línia, és a dir, en relació amb el desenvolupament de l'activitat lectiva.

En conseqüència, atès que en el cas examinat el tractament de dades pot trobar fonament en l'article 6.1.e) de l'RGPD, els alumnes afectats han de poder exercir el seu dret d'oposició, el qual haurà de ser atès pel responsable.

Tot i que el tractament pugui ser lícit i no requerir del consentiment de l'alumne afectat, aquest ha de poder exercir el seu dret d'oposició (“negar-se a activar la càmera”, en els termes que planteja la consulta).

En cas que un alumne major de catorze anys o els seus pares o responsables legals, si escau, exerceixin el dret d'oposició respecte del tractament objecte de consulta, la Fundació haurà de tramitar la sol·licitud i donar-hi una resposta adequada a les circumstàncies particulars plantejades en cada cas, sense dilació indeguda i, en qualsevol cas en el termini d'un més.

En aquest sentit, l'article 21 RGPD exigeix que el dret d'oposició es fonamenti en motius relacionats amb la situació particular de l'afectat. Per tant, en el cas que ens ocupa l'exercici del dret d'oposició (la negativa per part de l'alumne a activar la càmera durant les classes en línia), s'ha de fonamentar en aquests motius particulars de l'alumne o del seu entorn familiar, i és en base a aquests motius que la Fundació haurà de determinar si hi pot contraposar motius legítims imperiosos, com exigeix l'RGPD, que justifiquin el manteniment del tractament. Altrament, el responsable ha de cessar en el tractament, i l'alumne haurà de poder seguir la classe en línia sense que la seva imatge sigui captada.

En conclusió, i vist que l'RGPD reconeix als alumnes la possibilitat d'exercir el dret d'oposició, cal concloure que en principi la Fundació pot instar els alumnes a tenir la càmera activada durant la classe en línia si resulta necessari per al desenvolupament de la classe, sens perjudici de l'exercici legítim del dret d'oposició per part dels afectats, que s'haurà d'atendre i resoldre en atenció al que disposa la normativa (art. 21 RGPD).

Finalment, convé recordar que, en aplicació del principi transparència (art. 5.1.a) RGPD), i tenint en compte les particularitats del tractament de dades en el context de la pandèmia, la Fundació haurà d'informar del tractament objecte de consulta a les persones afectades, per tal que puguin conèixer amb claredat la finalitat per la qual es pretén realitzar aquest

tractament, quina és la base jurídica que permet dur-lo a terme, i la possibilitat d'exercir els drets que preveu la normativa de protecció de dades, entre d'altres qüestions, en els termes previstos a l'article 13 de l'RGPD, al que ens remetem.

D'acord amb les consideracions fetes en aquest dictamen en relació amb la consulta plantejada, es fan les següents,

Conclusions

L'activació de la càmera durant les classes en línia es pot considerar amb caràcter general un tractament lícit, atesa l'obligació dels centres educatius d'assegurar i garantir la funció educativa en relació amb els alumnes afectats i el compliment d'una missió en interès públic (ex. art. 6.1.e) RGPD), i les previsions establertes per les autoritats sanitàries i educatives en el context de pandèmia, sense que sigui necessari el consentiment dels afectats. En qualsevol cas caldrà tenir en compte el principi de proporcionalitat.

La Fundació pot instar els alumnes a tenir la càmera activada durant la classe en línia si resulta necessari per al seu desenvolupament, sens perjudici de la possibilitat que les persones afectades puguin exercir el dret d'oposició en atenció a la seva situació particular.

Barcelona, 23 de març de 2021